

882.

Na osnovi člana 52. st. 4. i 5. Osnovnog zakona o zaštiti na radu («Službeni list SFRJ», br. 15/65), u suglasnosti sa saveznim sekretarom za saobraćaj i veze, savezni sekretar za rad propisuje

P R A V I L N I K O ZAŠTITI NA RADU PRI ODRŽAVANJU MOTOR- NIH VOZILA I PREVOZU MOTORNIH VOZILIMA

I. OPĆE ODREDBE

Član 1.

Ovim pravilnikom propisuju se mjere i normativi zaštite na radu pri održavanju motornih vozila i prevozu motornim vozilima.

Pod motornim vozilima, u smislu ovog pravilnika, podrazumijevaju se sva motorna i priključna vozila, osim vozila koja se kreću na tračnicama (u daljnjem tekstu: vozilo).

Pod održavanjem vozila, u smislu ovog pravilnika, podrazumijevaju se svi radovi na popravcima vozila kao i snabdijevanju vozila gorivom, mazivom i sl.

Član 2.

Mjere i normative zaštite na radu predviđene ovim pravilnikom provode radne i druge organizacije, organi društveno-političkih zajednica, druge pravne osobe i fizičke osobe kod kojih su zaposlene osobe koje rade na održavanju vozila i vrše prevoz vozilom (u daljnjem tekstu: organizacije).

II. MJERE I NORMATIVI ZAŠTITE PRI ODRŽAVANJU VOZILA

1. Popravci i snabdijevanje vozila gorivom i mazivom

Član 3.

Srednje i velike popravke vozila, kao i snabdijevanje vozila gorivom i mazivom, organizacija vrši na za to određenom mjestu (radionica, posebna prostorija). To mjesto mora biti opremljeno svim potrebnim uređajima i napravama (kanalima za pregled, dizalicama, stalkovima za okretanje, estakadama i sl.), alatima i drugim sredstvima za izvođenje radova.

Manje popravke mogu se vršiti i izvan mjesta iz stava 1. ovog člana, uz poduzimanje zaštitnih mjera predviđenih ovim pravilnikom.

Član 4.

Za vrijeme popravka i snabdijevanja vozila gorivom i mazivom, motor vozila mora biti izvan pogona.

Član 5.

Za vrijeme popravka i snabdijevanja vozila gorivom i mazivom, na upravljač mora se staviti pločica sa natpisom: »Ne puštaj motor u pogon — ljudi rade«.

Za vrijeme podizanja vozila pomoću uređaja sa hidrauličnim ili elektromehaničkim pogonom (dizalica), na dizalici mora se staviti pločica sa natpisom »Ne diraj — pod vozilom su ljudi«.

Član 6.

U radionici za popravak vozila sa lančanim kretanjem vozila mora postojati odgovarajuća signalizacija (svjetlosna i zvučna) za davanje znakova o kretanju vozila.

Vozilo se prije postavljanja na mjesto popravka u radionici mora očistiti i oprati.

Član 7.

Vozilo se za vrijeme popravka mora zakočiti ručnom kočnicom i uključiti na najmanji prijenos. Pri

popravcima kočnice moraju se upotrijebiti sigurne kočnice naprave.

Član 8.

Ako se pri popravcima vozila skidaju kotači, moraju se kod osovine skinutih kotača staviti nogari (stalak) a ispod neskinutih kotača — sigurni podmetači.

Član 9.

Pri skidanju ili postavljanju gibnjeva ili pri izvođenju drugih većih popravaka na vozilu, mora se vozilo osigurati od pada, požara i eksplozije.

Član 10.

Teretno vozilo sa automatskim istovarivanjem tereta mora biti osigurano od spontanog podizanja i spuštanja sanduka.

Stranice teretnog vozila sa automatskim istovarivanjem tereta moraju biti osigurane od spontanog otvaranja.

Pod karoserije teretnog vozila sa automatskim istovarivanjem tereta mora biti ravan i gladak.

Član 11.

Pri popravcima teretnog vozila sa automatskim istovarivanjem tereta moraju se pod podignutu karoseriju postaviti sigurni podupirači. Umjesto podupirača ne smiju se upotrebljavati drugi predmeti (ključevi, čuskije, krš, drvene grede i sl.)

Član 12.

Pri popravcima vozila sa visokom karoserijom moraju se upotrebljavati odgovarajuće sigurne ljestvice. Zabranjena je upotreba neispravnih ljestvica.

Član 13.

Ako se popravci vrše ispod vozila, vozilo se mora postaviti na čvrste oslonce (stalci, nogari i sl.). Za vrijeme takvog rada mora biti spriječeno isticanje goriva iz rezervoara, vode iz hladnjaka, ulja iz motora i elektrolita iz akumulatorske baterije.

Član 14.

Pri popravcima zavarivanjem na cisterni ili rezervoaru vozila za prevoz lakozapaljivih i eksplozivnih tekućina popravak može se vršiti tek kad se cisterna ili rezervoar ispuni vodom ili inertnim plinom (CO₂), a metalno tijelo cisterne odnosno rezervoara propisno uzemlji.

Član 15.

Pri popravcima vozila, prijenos dijelova vozila težih od 30 kg mora biti mehaniziran.

Dijelovi vozila koji se prenose moraju na napravi za prijenos biti osigurani od pomicanja ili preturanja.

Član 16.

Prije skidanja motora, mjenjača, hladnjaka, stražnjeg i prednjeg mosta ili drugih dijelova vozila koji su sastavni dio sistema za rashlađivanje ili podmazivanje vozila, mora se prethodno iz njih ispustiti ulje i voda u sudove namijenjene za tu svrhu.

Mjesta za postavljanje dijelova vozila iz stava 1. ovog člana moraju biti podešena tako da odgovaraju svojoj namjeni.

2. Puštanje motora vozila u rad

Član 17.

Prije puštanja motora vozila u rad, mora se ručica mjenjača staviti u neutralni položaj.

Motor se pušta u rad u pravilu pomoću startera.

Ručno puštanje motora u rad smije vršiti samo vozač ili njegov pomoćnik.

Kod ručnog puštanja motora u rad poluga pokretača mora se okretati odozdo nagore. Palac desne ruke ne smije obuhvatiti polugu pokretača već mora biti priljubljen uz kažiprst.

Kod ručnog puštanja motora u rad, motor mora biti podešen na nešto kasnije paljenje.

3. Kretanje vozila u krugu organizacije

Član 18.

U krugu organizacije i u radnoj prostoriji vozilom smiju upravljati samo osobe koje imaju vozačku dozvolu za upravljanje vozilom dotične kategorije.

U krugu organizacije ili u radnim prostorijama u kojima se kreću vozila moraju se postaviti znaci prema postojećim propisima za saobraćaj na javnim putovima.

Član 19.

Brzina kretanja vozila u krugu organizacije ne smije biti veća od 10 km na sat, a u radnim prostorijama — 5 km na sat, osim na posebno izgrađenim pokusnim pistama i drugim saobraćajnicama, koje moraju biti snabdjevene odgovarajućom signalizacijom.

Brzina kretanja vozila na posebno izgrađenim pokusnim pistama i drugim saobraćajnicama u krugu organizacije neće se ograničavati, ako su piste i saobraćajnice snabdjevene odgovarajućom signalizacijom.

Član 20.

U organizaciji mora postojati plan kretanja vozila, sa podacima o dopuštenim i zabranjenim pravcima, ulazima, izlazima, krivinama i slično. Plan kretanja vozila mora biti istaknut na vidnom mjestu u krugu organizacije i u radnim prostorijama.

Član 21.

Osobama koje nisu zaposlene na popravcima vozila zabranjena je vožnja na vozilu u krugu organizacije i u radnoj prostoriji.

4. Ispitivanje kočnica vozila

Član 22.

Ispitivanje kočnica vozila pri radu motora, vrši se, u pravilu, uređajima za ispitivanje kočnica.

Ako organizacija nema uređaje za ispitivanje kočnica, ispitivanje ispravnosti kočnica vrši se na određenom mjestu u krugu organizacije.

Član 23.

Pri podešavanju kočnica nakon ispitivanja njihove ispravnosti motor mora biti isključen a vozilo u stanju mirovanja.

Vozač ne smije pustiti motor u rad niti pokrenuti vozilo dok za to ne dobije znak od radnika koji vrši podešavanje kočnica.

5. Pranje vozila

Član 24.

Pranje vozila pomoću crijeva na otvorenom prostoru, mora se vršiti na mjestu dovoljno udaljenom od neizoliranih vodiča struje odnosno električnih uređaja pod naponom.

Stepenice i podloga po kojima se radnik kreće pri ručnom pranju vozila moraju imati hrpavu površinu.

Za vrijeme ručnog pranja vozila radnik mora biti opremljen odgovarajućim zaštitnim sredstvima (gumene čizme, gumene rukavice, zaštitna pregača i sl.).

Član 25.

Ako se pranje vozila vrši posebnim uređajima (mehanizirano pranje), izvori svjetla, vodiči struje i pogonski uređaji moraju biti hermetički zatvoreni.

Za vrijeme mehaniziranog pranja vozila, radnik koji rukuje uređajima za pranje vozila mora biti zaštićen od vlage.

Član 26.

Pri pranju vozila ispuštanje nečiste vode u kanalizaciju smije se vršiti tek nakon njenog neutraliziranja i čišćenja od goriva i ulja.

Član 27.

Dijelovi motora koji rade na etilizirani benzin smiju se prati tek pošto se izvrši neutralizacija taloga tetraetila u kerozinu ili drugim tekućinama.

Pri upotrebi lužne otopine koncentracija te otopine treba da iznosi od 2 do 5%.

Pranje dijelova vozila etiliziranim benzinom zabranjeno je.

Član 28.

Ako se za pranje dijelova vozila koriste otopine benzina ili petroleja, mjesta određena za pranje moraju imati stalnu ventilaciju, a pri upotrebi trikloretilena — i posebnu komoru sa ventilacijom.

Na mjestima na kojima se pranje dijelova vozila vrši se zapaljivim tekućinama, zabranjeno je pušenje i prilaženje sa otvorenim plamenom. Na tim mjestima moraju se provesti i sve mjere protupožarne zaštite.

6. Rad na akumulatorskoj bateriji

Član 29.

Ako se akumulatorske baterije prevoze kolicima, prethodno se moraju osigurati od pomicanja odnosno od prolijevanja kiseline.

Pri ručnom prijenosu akumulatorskih baterija moraju se poduzimati mjere opreza protiv prolijevanja elektrolita (otopina sumporne kiseline ili lužine) na odijelo i obuću radnika.

Pri skidanju, prijenosu, punjenju, popravku i drugom sličnom radu sa akumulatorskim baterijama moraju se poduzimati odgovarajuće mjere protiv prolijevanja elektrolita po tijelu, obući i odijelu radnika.

Ako se elektrolit prolije na tijelo radnika mjesto opekotine treba odmah obrisati suhom krpom i neutralizirati desetpostotnom otopinom sode u vodi ako je elektrolit kiselina odnosno petpostotnom otopinom borne kiseline ako je elektrolit lužina a zatim povrijeđeno mjesto isprati mlazom vode.

Član 30.

Prilikom pripremanja otopine sumporne kiseline, kiselina se mora u tankom mlazu sipati u destiliranu vodu. Pretakanje mora se vršiti napravama za pretakanje (sisaljka, ljuľjaška za balone, pumpa, sifon i sl.).

Ako je zatvarač posude u kojoj se nalazi kiselina ili lužina obložen parafinom, parafin treba otopiti oblaganjem grla posude krpom umočenom u vrelu vodu.

Član 31.

Ručno drobljenje i usitnjavanje jetkog kalijevog hidroksida mora se vršiti na način kojim se sprečava rasprskavanje njegovih čestica.

Otapanje kalijevog hidroksida treba vršiti u čistoj posudi od čelika, stakla ili plastične mase, nalije-

vanjem destilirane vode. Kalijev hidroksid mora se čeličnim ili staklenim štapićima miješati do njegovog potpunog otapanja.

Član 32.

Radnici koji pripremaju elektrolit moraju biti opremljeni odgovarajućim osobnim zaštitnim sredstvima.

Radnici moraju biti posebno osposobljeni za pripremanje elektrolita i za pružanje prve pomoći kod opekotina zadobivenih od kiselina ili lužina.

Član 33.

Posude sa elektrolitom moraju se pažljivo prenositi nosiljkama ili prevoziti kolicima, uz pomoć dvaju radnika. Za vrijeme prijenosa odnosno prijevoza, posude moraju biti dobro zatvorene.

Član 34.

Punjenje i formiranje olovnih i alkaličnih akumulatorskih baterija mora se vršiti u posebno opremljenim prostorijama.

U prostorijama iz stava 1. ovog člana ne smiju se ostavljati posude sa sunpornom kiselinom ili kalijevim hidroksidom.

Član 35.

Akumulatorske baterije postavljene za punjenje i formiranje moraju biti s napojnom mrežom čvrsto spojene pomoću stezaljki za olovne polove akumulatora sa kiselinom ili posebnim naglancima kod akumulatora sa lužinom, radi sprečavanja iskrenja.

Spajanje akumulatorskih baterija žicama nije dopušteno.

Član 36.

U prostoriju za punjenje i formiranje akumulatorskih baterija ne smije se ulaziti sa otvorenom vatrom niti se u njoj smije pušiti i paliti šibica.

Generatori, električni uređaji i instalacija za osvjjetljenje u prostoriji iz stava 1. ovog člana, moraju biti zaštićeni od iskrenja.

U prostoriji za punjenje i formiranje akumulatorskih baterija i u prostoriji za čuvanje kiselina i lužina moraju biti umivaonici i posude sa 10% otopine sode ili 5% otopine borne kiseline zavisno od vrste elektrolita u akumulatorskim baterijama.

Član 37.

U prostoriju za punjenje i formiranje akumulatorskih baterija smiju ulaziti samo osobe koje rade na tim poslovima.

7. Stavljanje i skidanje guma

Član 38.

Stavljanje i skidanje guma smije se vršiti na suhom i čistom mjestu.

Prije skidanja guma sa naplatka, zrak iz unutrašnje gume mora se potpuno ispustiti. Skidanje guma mora se vršiti odgovarajućim alatom.

Član 39.

Gume ne smiju se postavljati na zardač, ulubljen, napukao ili hrpav naplatak.

Elastični prsten vanjske gume mora sigurno naliježati u žlijeb naplatka po cijelom svom opsegu.

Član 40.

Ubacivanje elastičnog prstena vanjske gume u žlijeb naplatka pri punjenju vanjske gume zrakom smije

se vršiti samo za vrijeme prekida pritjecanja zraka u gumu, dok je pritisak malen.

Punjenje gume na skinutom kotaču smije se vršiti samo uz upotrebu zaštitne ograde ili rešetke.

8. Sredstva za održavanje vozila

Član 41.

Alat, naprave, strojevi, uređaji i ostali predmeti koje radnici upotrebljavaju na radu pri održavanju vozila moraju biti ispravni, propisno zaštićeni i stalno održavani u ispravnom stanju.

III. MJERE I NORMATIVI ZAŠTITE PRI PREVOZU VOZILOM

Član 42.

Svako vozilo mora biti snabdjeveno ispravnim standardnim ručnim alatom, neophodnim priborom, rezervnim dijelovima, priručnom apotekom i aparatom za gašenje požara.

Član 43.

Prije polaska na put mora se provjeriti tehnička ispravnost vozila, kao i opremljenost vozila sredstvima iz člana 42. ovog pravilnika.

Član 44.

Za vrijeme rada motora buka u vozilu namijenjenom za smještaj putnika i posade ne smije premašivati 80 decibela. Koncentracija ugljikovog monoksida može se kretati najviše do 58 mg/m³ pri temperaturi do 20°C, a koncentracija akroleina — najviše do 0,002 mg/l pri temperaturi od 18 do 20°C.

Ispitivanje buke, temperature i zagađenosti zraka u vozilu vrši se pri radu motora, i to po potrebi, a najmanje dva puta godišnje.

Član 45.

Ako se vozilom prevoze opasne materije (tekuća goriva, jetke i otrovne materije i sl.), vozaču, pratiocu vozača i radnicima zaposlenim na utovaru i istovaru tereta organizacija je dužna dati potrebne upute i osigurati odgovarajuće mjere predviđene propisima o zaštiti na radu pri prevozu opasnih materija.

Član 46.

Organizacija je dužna prije polaska vozila na duži put upoznati vozača s osnovnim karakteristikama puta koje su od važnosti za sigurnost saobraćaja.

Član 47.

Ako organizacija ustanovi da se vozač nalazi u pripitom stanju ili u stanju uzbudenosti odnosno premorenosti, dužna je da mu spriječi polazak na put.

Član 48.

Prevoz ljudi u košari teretnog vozila s automatskim istovarivanjem tereta zabranjen je. Pratioci vozača takvog vozila mogu se voziti samo u kabini.

Član 49.

Prikačivanje prikolice za motorno vozilo treba da vrše, u pravilu, vozač i njegov pomoćnik. Prikačivanje mora se vršiti vožnjom unatrag, i to najmanjom mogućom brzinom.

Izuzetno, vozač može i sam prikolicu prikačiti za motorno vozilo. U tom slučaju on mora prikolicu postaviti na mjesto gdje joj se može lako prići vozilom, ispod zadnjih kotača prikolice staviti podmetače i provjeriti stanje pribora za tegljenje.

Član 50.

Prikačivanje odnosno otkaćivanje prikolice može se vršiti samo na ravnom i tvrdom terenu koji nije klizav.

Prednja strana i bočne strane platforme prikolice moraju pri spajanju biti uklopljene.

Član 51.

Prije nego što prikači poluprikolicu za motorno vozilo vozač mora provjeriti da li je sedlasti uređaj za spajanje ispravan a poluprikolica zakočena ručnom kočnicom. Prednji dio poluprikolice mora biti postavljen na takvoj visini da pri prikačivanju prednji rub lisnatog oslonca rude nalegne na žlijeb ili sedlo za spajanje.

Uzdužna os tegljača i poluprikolice mora biti u pravoj liniji. Pomicanje osi ne smije premašivati 10°.

Član 52.

Za vrijeme utovara ili istovara tereta sa vozila vozač mora biti prisutan i prethodno provjeriti da li su poduzete sve mjere sigurnosti.

Pri utovaru tereta u vozilo zabranjeno je na strane tovarnog prostora vješati lance, užad i drugu opremu za dizanje tereta.

Član 53.

Ako se vozilom prevoze valjkasti tereti, vozač mora u toku vožnje povremeno provjeravati stanje tereta na vozilu, kao i stanje uređaja za prikačivanje.

Član 54.

Zabranjeno je bez sigurnih podmetača postavljati vozilo na kosinu s nagibom većim od 5°.

Ako se sa vozila s automatskim istovarivanjem tereta vrši utovar ili istovar tereta iznad jaruge, na obali ili na strminama, vozilo se mora prethodno poduprijeti jakim polugama.

Izuzetno, istovar tereta može se vršiti bez stavljanja podmetača ako je teren tvrd i bez nagiba. U takvom slučaju vozilo mora biti najmanje 1 m udaljeno od ruba jaruge, obale ili strmine.

Član 55.

Vrata na kabini i na karoseriji vozila moraju se lako i sigurno zatvarati i biti izvedena tako da se ne otvaraju u toku vožnje.

IV. MJERE ZAŠTITE NA RADU S ETILIZIRANIM BENZINOM, BENZOLOM I ANTIFRIZOM

1. Rad s etiliziranim benzinom

Član 56.

Pri radu s etiliziranim benzinom (popravci uređaja, prevoz i ostali radovi) moraju se poduzimati mjere zaštite radi sprečavanja udisanja pare etiliziranog benzina, kao i njegovog prosipanja na tijelo radnika.

Član 57.

Pri čišćenju cisterni ili rezervoara od etiliziranog benzina kao i pri popravcima takvih cisterni i rezervoara moraju se koristiti osobna zaštitna sredstva, i to: specijalna odjeća, cijevna maska, pojas za spasavanje s konopcima. Za vrijeme rada u cisterni ili rezervoaru radnik koji vrši čišćenje mora biti pod stalnim nadzorom osobe izvan cisterne ili rezervoara.

Član 58.

Snabdijevanje vozila etiliziranim benzinom može se vršiti samo pomoću benzinskih pumpi sa crijevima snabdjevenim posebnim pištoljima.

Zabranjeno je snabdijevanje vozila etiliziranim benzinom pomoću vedra i lijevka, kao i prijenos etiliziranog benzina u otvorenoj ambalaži.

Produhavanje ustima uređaja za napajanje vozila etiliziranim benzinom zabranjeno je.

Radnik zatrovan etiliziranim benzinom mora biti odmah upućen u najbližu zdravstvenu ustanovu (ambulantu, bolnicu).

Član 59.

Mjesta na kojima je proliven etilizirani benzin moraju se posuti otopinom dikloramina (1,5% u benzinu) ili kašom od gašenog klornog vapna (jedan dio klornog vapna na tri do pet dijelova vode).

Član 60.

Ispuštanje otpadnih voda s etiliziranim benzinom u kanalizaciju zabranjeno je

Otpadne vode s etiliziranim benzinom mogu se ispuštati u industrijsku kanalizaciju tek poslije neutraliziranja klornim vapnom u neutralizacionoj jami.

Član 61.

Sredstva za brisanje mrlja od etiliziranog benzina (piljevina, krpe i sl.) moraju se poslije upotrebe držati u metalnim posudama sa čvrstim poklopcima

Spaljivanje zaprljanih sredstava iz stava 1. ovog člana vrši se na određenom mjestu uz poduzimanje mjera zaštite protiv udisanja benzijske pare i protupožarnih mjera.

Član 62.

Radnici koji rade s etiliziranim benzinom moraju koristiti zaštitnu odjeću

Zaštitna odjeća posuta etiliziranim benzinom mora se odmah zamijeniti čistom zaštitnom odjećom.

Zaštitna odjeća zagađena etiliziranim benzinom mora se čuvati i prati odvojeno od druge odjeće. Popravci na toj odjeći smiju se vršiti tek poslije pranja.

Zabranjeno je s odjećom zagađenom etiliziranim benzinom ulaziti u trpezarije, kuhinje i radne i stambene prostorije.

Član 63.

Osobna zaštitna sredstva (gumene čizme, rukavice, pregače i sl.) neutraliziraju se od etiliziranog benzina kašom od klornog vapna (jedan dio vapna na dva do tri dijela vode), i to trljanjem ili kvašenjem u zasićenoj vapnenoj vodi i obilnim pranjem u čistoj vodi. Rukavice treba prije skidanja istrijati kerozinom, oprati vodom i sapunom.

Član 64.

U zatvorenu prostoriju sa isparenjima etiliziranog benzina iznad maksimalno dopuštene koncentracije dopušteno je ulaženje radnika samo uz upotrebu odgovarajućih zaštitnih sredstava za zaštitu dišnih organa (cijevna maska, maska sa filtrom i sl.)

U prostorijama u kojima se radi s etiliziranim benzinom moraju se postaviti umivaonici s toplom vodom i posude sa kerozinom. Radnici moraju imati na raspolaganju sapun, čiste krpe za brisanje ruku i ručnik, kao i 2% otopine sode bikarbone za piće i ispiranje usta.

Član 65.

Unošenje hrane u prostorije iz člana 64. ovog pravilnika zabranjeno je.

Član 66.

Organizacija je dužna radnike koji rade s etiliziranim benzinom prethodno upoznati s opasnostima i mjerama zaštite pri takvom radu.

Član 67.

Radnici (koji rade s etiliziranim benzinom moraju se podvrgavati periodičnim specijalističkim liječničkim pregledima.

Organizacija je dužna radnicima koji rade s etiliziranim benzinom osigurati specijalističke liječničke preglede najmanje jedanput godišnje.

Član 68.

Posuda koja se upotrebljava za čuvanje etiliziranog benzina mora imati natpis ispisan krupnim slovima: »Etilizirani benzin — otrov«, sa znakom određenim za otrovne materije.

Član 69.

Na svim radnim mjestima na kojima se rukuje s etiliziranim benzinom moraju biti istaknute upute o mjerama zaštite na radu.

2. Rad sa benzolom

Član 70.

Pretakanje i slični postupci sa benzolom smiju se vršiti samo s odgovarajućim priborom (šmrkovi, sifoni, crijeva i sl.). Pri tome mora se paziti da se benzol ne prosipa na pod, po ambalaži i na odjeću radnika.

Zabranjeno je usisavanje benzola ustima kad se za pretakanje koristi sifon.

Radnik zatrovan benzolom mora biti odmah upućen u najbližu zdravstvenu ustanovu (ambulantu, bolnicu).

Član 71.

Benzol se ne smije upotrebljavati za pranje dijelova motora, otapanje boja, čišćenje zaštitne odjeće, pranje rublja i slično.

Član 72.

Radnici koji rade sa benzolom moraju koristiti zaštitnu odjeću.

Zaštitna odjeća posuta benzolom mora se odmah zamijeniti čistom zaštitnom odjećom.

Član 73.

U zatvorenu prostoriju sa isparenjima benzola iznad maksimalno dopuštene koncentracije dopušteno je ulaženje radnika samo uz upotrebu odgovarajućih zaštitnih sredstava za zaštitu dišnih organa (cijevna maska, maska sa filtrom i sl.).

Član 74.

Organizacija je dužna radnike koji rade sa benzolom prethodno upoznati s opasnostima i mjerama zaštite pri takvom radu.

Član 75.

Radnici koji rade sa benzolom moraju se pri prijemu na rad podvrgnuti specijalističkom liječničkom pregledu.

Organizacija je dužna radnicima koji rade sa benzolom osigurati specijalističke liječničke preglede najmanje jedanput godišnje.

3. Rad sa antifrizom

Član 76.

Antifriz (sredstvo protiv smrzavanja) smije se držati i prenositi samo u hermetički zatvorenim čvrstim posudama (od metala ili drugog otpornog materijala) sa sigurnim poklopcem na zavoj.

Član 77.

Na posudi u kojoj se čuva i prenosi antifriz, mora postojati natpis ispisan krupnim slovima: »Antifriz — otrov«, sa znakom određenim za otrovne materije.

Član 78.

Pretakanje antifrizu mora se vršiti specijalnim šmrkovima.

Zabranjeno je usisavanje antifrizu ustima kad se za pretakanje koristi sifon.

Član 79.

Posude sa antifrizom moraju se čuvati u suhoj nezagrijanoj prostoriji s odgovarajućom ventilacijom.

Član 80.

Po završenom radu sa antifrizom radnici moraju dobro oprati ruke vodom i sapunom.

Radnik zatrovan antifrizom mora biti odmah upućen u najbližu zdravstvenu ustanovu (ambulantu ili bolnicu).

Član 81.

Vozачи, pratioci i druge osobe u organizaciji ne smiju upotrebljavati antifriz, ako prethodno nisu upoznati s opasnostima i mjerama zaštite pri radu s antifrizom.

V. OSOBNA ZAŠTITNA SREDSTVA

Član 82.

Organizacija je dužna radnicima koji rade na popravcima vozila i prevozu vozilom staviti na raspolaganje odgovarajuća osobna zaštitna sredstva prema posebnim propisima o zaštiti na radu.

VI. PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 83.

Organizacije su dužne sve zaštitne mjere koje primjenjuju u radu na održavanju vozila i prevozu vozilima koje nisu u skladu s odredbama ovog pravilnika uskladiti s njegovim odredbama u roku od dvije godine od dana njegovog stupanja na snagu.

Član 84.

Ako ovim pravilnikom nisu predviđene neke od mjera i normativa zaštite na radu pri održavanju vozila i prevozu vozilom, u pogledu tih mjera i normativa primjenjivat će se odredbe Općeg pravilnika o higijenskim i tehničkim zaštitnim mjerama pri radu (»Službeni list FNRJ«, br. 16/47, 36/50), Pravilnika o zaštitnim mjerama protiv opasnosti od električne struje u radnim prostorijama i radilištima (»Službeni list FNRJ«, br. 107/47), kao i odredbe drugih propisa o zaštiti na radu.

Član 85.

Ovaj pravilnik stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u »Službenom listu SFRJ«.

Br. 160-59-65-9
Beograd, 1. prosinca 1965.

Savezni sekretar za rad,
Risto Džunov, v. r.